

به سوی اصلاح الگوی مصرف: صرف کالای داخلی و مبارزه با قاچاق

علیرضا اصغری
کارمند بانک کشاورزی- مدیریت استان اردبیل

اشاره

قاچاق، کم یا بیش در تمام کشورها اتفاق می‌افتد، ولی وسعت و عمق آن در برخی از اقتصادها چشمگیرتر است.

پدیده قاچاق در ایران نیز وجود دارد و به نظر می‌رسد که در سال‌های بعد از انقلاب بر عمق و وسعت آن افزوده شده است تا جاییکه حجم قاچاق کالا به کشور در هر سال حدود پنج تا شش میلیارد دلار برآورد شده و در اثر آن، حدود ۷۰۰ هزار فرست شغلی از بین می‌رود (همایش ملی مبارزه با قاچاق کالا و ارز/ سال ۱۳۸۵).

بدیهی است که عوامل و سیاست‌های مختلف اقتصادی، اجتماعی، فرهنگی و سیاسی در این امر تأثیر دارند و هزینه‌های سنگینی را به اقتصاد کشور تحمیل می‌کنند. بنابراین، برنامه‌ریزی اساسی در این زمینه هم از جمله ضرورت‌ها و اولویت‌هاست.

درج این مقاله در این شماره از مجله، به متابه تذکری است در این زمینه مهم و یادآوری این نکته که ترویج فرهنگ مصرف کالاهای داخلی هم می‌تواند یکی از محورهای مهم در اصلاح الگوی مصرف باشد.

بانک و اقتصاد

چکیده

قاچاق کالا به عنوان یک پدیده شوم اجتماعی، اثرات بسیار نامطلوبی در زمینه‌های اقتصادی دارد و لازم است که با آن برخورد جدی شود.

در این مقاله، بعد و جنبه‌های مختلف این موضوع، از جمله دلیل ارجحیت مصرف کالاهای داخلی، مسائل و مشکلات مربوط به قاچاق کالا و ریشه‌یابی آن و آثار و نتایجی که قاچاق کالا به دنبال دارد، مورد بررسی قرار گرفته و پیشنهادها و راهبردهایی در خصوص مسائل قاچاق کالا و تشویق برای مصرف کالاهای داخلی ارایه گردیده است که از مهمترین این راهکارها می‌توان به وضع قوانین صحیح گمرکی، تشویق عامه مردم به مصرف کالاهای داخلی، توجه به کیفیت بالا در تولیدات محصولات داخلی و ... اشاره کرد.

مقدمه

قاچاق کالا، یکی از مؤلفه مهم فساد اقتصادی است. به طور کلی، قاچاق عبارت است از ورود یا خروج پنهانی کالا از مبادی رسمی و یا غیر رسمی بدون پرداخت حقوق و عوارض قانونی. قاچاق کالا و اهمیت مبارزه با آن، ساماندهی وضعیت مبادلات مرزی، حرکت به سمت اقتصاد شفاف و تطبیق رفتار دستگاه‌های نظارتی بر مبنای اصلاحات انجام شده

با خرید هر یک قلم
کالای خارجی،
معضل بیکاری را
برای فرزندانمان
تشدید می‌کنیم و با
خرید هر قلم کالای
ایرانی، کامی در
راستای اشتغال
جوانانمان
برمی‌داریم.

ترجمیح مصرف کالاهای داخلی

خرید و مصرف کالای خارجی، به معنی ایجاد اشتغال برای جوانان خارجی و بیکاری فرزندان کشورمان است. با خرید هر یک قلم کالای خارجی، معضل بیکاری را برای فرزندانمان تشدید می‌کنیم و با خرید هر قلم کالای ایرانی، گامی در راستای اشتغال جوانانمان برمی‌داریم. خرید و مصرف کالای ایرانی، چرخه کارخانجات را به حرکت در می‌آورد، اما متأسفانه بسیاری از افراد در جامعه ما توجه خاصی به کیفیت کالاهای خارجی دارند و تنها برخورداری

یک کالا از یک نشان خارجی، آنها را به سوی خود جذب می‌کند. باور این افراد به گونه‌ای است که خرید کالای خارجی- یا هر کالایی که از یک نشان خارجی برخوردار باشد- برایشان مطلوبیت دارد و به عنوان یک افتخار محسوب می‌شود. جالب اینجاست که در حال حاضر، بسیاری از سودجویان با بهره‌گیری از این گونه باورهای بعضایی اساس، تولیدات خود را با نشان‌های خارجی در بازار عرضه می‌کنند و به راحتی به فروش می‌رسانند. باز هم جای تأسف است که علامت‌های خارجی برخی از تولیدکنندگان ما مطلوبیت بیشتری دارد. تجار ما نیز اغلب به خاطر انتفاع هرچه بیشتر از تجارت، کالاهای بی‌کیفیت کشورهای دیگر را با قیمت‌های بسیار نازل خریداری می‌کنند و از مبادی رسمی یا غیررسمی وارد کشونده و با قیمت ارزان در بازار توزیع می‌کنند. مصرف کنندگان نیز با مشاهده این قیمت‌ها، منافع آنی خود را در نظر می‌گیرند و به خرید کالای خارجی می‌ادرست. مادرت می‌ورزند و از موضوعات مهم‌تر در خریدهای خود، از جمله کیفیت و کارکرد کالا باز می‌مانند. اما مضرات این اقدام مصرف کنندگان داخلی نیز زمانی که قیمت خلاصه نمی‌شود؛ تولیدکنندگان داخلی نیز زمانی که قیمت تولیدات خود را در مقابل قیمت‌های نازل کالاهای کشورهای دیگر، به خصوص کالاهای چینی، می‌بینند، به ناچار کیفیت تولیدات خود را تا حد ممکن کاهش می‌دهند.

در دنیا هستند، بهره ببریم و برای تأمین سایر نیازهای خود به سراغ تولیدات بیگانگان برویم.

در کشورهای توسعه یافته، افراد از یک حمیت و توجه خاص نسبت به تولیدات خود برخوردار هستند و برایشان مهم نیست که کدام کالای کشورهای بیگانه از کیفیت بیشتری بهره‌مند است، بلکه برای آنها مهم محصول تولید شده در کشور خودشان و به دست فرزندانشان و با سرمایه‌های ملی شان است. به همین دلیل است که آنها به پیشرفت و توسعه مطلوب دست پیدا کرده‌اند.

مسئله دیگری که در همین رابطه باید مورد تأکید قرار گیرد، این است که مصرف کنندگان کالاهای خارجی، همواره منافع کوتاه مدت و سطحی خود، یعنی قیمت ارزان و در بهترین حالت، کیفیت را در نظر می‌گیرند، اما از منافع عمیق و بلند مدت خرید کالای داخلی که ایجاد اشتغال و تولید ثروت و رفاه است، غافل هستند.

پیامدهای قاچاق و ریشه‌های آن

قاچاق کالا یا اقتصاد زیرزمینی، یکی از جالش‌هایی است که امنیت اقتصادی را تحت تأثیر قرار داده است. از آنجایی که امنیت اقتصادی حق سرمایه‌گذاران داخلی است، در نتیجه، فرهنگ سازی در جهت اطلاع رسانی به تجار و بازگانان و مصرف کنندگان در خصوص قوانین و مقررات و آثار زیانبار قاچاق کالا و تلاش در جهت رفع موانع و مشکلات فراوری رشد و توسعه پایدار اقتصاد ملی و منطقه‌ای، از وظایف اخلاقی، اسلامی و ملی هر شهروند مسؤولیت‌پذیر است. اما در این بین گسترش واردات، شرایطی را به وجود آورده که توان رقابت صنایع داخلی را تحلیل برد و سپس گسترش بیکاری، توزیع نابرابر درآمد و افزایش آن، ناهمگونی توسعه میان نواحی کشور و نابرابری در توزیع درآمد، مشکلاتی را به دنبال داشته است. بدون تردید در وضعیت موجود، حمایت از تولیدات داخلی یک ضرورت است و در صورت رشد و توسعه پایدار داخلی، می‌توان شرایط رقابت داخلی و خارجی را برای واحدهای تولیدی فراهم کرد. از دیدگاه اقتصادی هم باید روند

بهانه کیفیت!

شاید در گذشته کیفیت را بهانه مصرف کالای خارجی قرار می‌دادیم، اما در حال حاضر، با ارتقای سطح استاندارد و افزایش نظارت بر محصولات داخلی، دیگر بهانه‌ای برای خرید و مصرف این کالاهای نداریم، به دلیل اینکه مشکل بیشتر تولیدات ما از نظر کیفیت مرتفع شده و با حمایت‌های موثر از تولیدات داخلی، یعنی خرید و مصرف این تولیدات، به بالاترین سطح کیفیت دست می‌یابیم. از طرفی، مصرف کنندگان کالاهای داخلی به راحتی می‌توانند از خدمات پس از فروش این کالاهای بهره‌مند شوند، در صورتی که با بروز هر گونه مشکلی در بسیاری از محصولات خارجی، به خصوص آنها، که از مبادی غیررسمی وارد می‌شوند، مسایل زیادی گریبانگیر مصرف کنندگان می‌شود. از سوی دیگر، دشمنان نیز از هر فرصتی برای هجوم فرهنگی علیه کشور ما دریغ نمی‌کنند. آنها از طریق صدور انواع کالاهای مصرفی لوکس و پرزرق و برق باعلامت‌ها و نوشته‌های فریبینده علاوه بر وارد کردن ضربات مهلهک بر پیکر اقتصاد ملی، عقاید و باورها و فرهنگ ما را نیز مورد هجوم قرار می‌دهند.

دریاره موضوع کیفیت که همواره از سوی مصرف کنندگان کالاهای خارجی مطرح می‌شود، باید ادعان داشت که هر کشوری از یک یا چند محصول برجسته برخوردار است که این محصولات در مقایسه با اقلام مشابه در سایر کشورها از کیفیت بالاتری بهره می‌برند، اما انصاف نیست که ما از پسته، فرش یا زعفران خودمان که بهترین ها

حجم قاچاق کالای کشور در هر سال حدود پنج تا شش میلیارد دلار برآورد شده است.

تجار ما اغلب به خاطر انتفاع هرچه بیشتر از تجارت، کالاهای بی‌کیفیت کالای را با قیمت‌های بسیار نازل خریداری می‌کنند و از مبادی رسمی و غیررسمی به کشور وارد می‌نمایند.

ب) آثار سیاسی: ۱) افزایش ثروت و قدرت نامشروع، ۲) رانت خواری، ۳) بی عدالتی، ۴) کاهش اعتماد عمومی، ۵) تمایل به قانون گریزی، ۶) افزایش بی نظمی اقتصادی، ۷) تضعیف امنیت اقتصادی، ۸) افزایش فاصله طبقاتی، ۹) هدر رفتن منابع ملی، ۱۰) تضعیف کارآمدی، ۱۱) کاهش امید ملی، ۱۲) کاهش امنیت اجتماعی.

پ) آثار فرهنگی اجتماعی: ۱) گسترش فرهنگ تجمل گرایی، ۲) مصرف گرایی، ۳) بیگانگی، ۴) کاهش ارزش گرایی، ۵) تمایل به قانون گریزی، ۶) هدر رفتن سرمایه‌های اجتماعی، ۷) تضعیف مقبولیت، ۸) کاهش مشروعيت، ۹) افزایش بی نظمی اجتماعی، ۱۰) کاهش امنیت اجتماعی.

مشکلات و موانع مبارزه با قاچاق کالا

از جمله مشکلات و موانع مبارزه با قاچاق کالا می‌توان به موارد زیر اشاره کرد:

- (۱) عدم درک مشرک در خصوص منافع ملی و نوسانات شدید در سیاست‌گذاری.
- (۲) وجود محدودیت‌ها و مقاومت‌های شدید ساختاری و کارکردی در زمینه بارگانی داخلی.
- (۳) دخیل بودن برخی از کارکنان دولت در امر قاچاق و حمایت مسؤولان از اقدامات خلاف آنها.

- (۴) ضعف شدید امکانات و نیروی انسانی ماهر در گمرکات، علیرغم گسترش کمی مراکز گمرکی.
- (۵) عدم بازدارندگی مناسب و کافی در مجازات قاچاقچیان.
- (۶) طولانی شدن روند رسیدگی به پرونده‌های مهم قاچاق و یا تبرئه حدود ۹۰ درصد متهمان پرونده‌ها.
- (۷) افزایش میزان مصرف کالای لوکس و خارجی به جهت تغییر فرهنگ و الگوی مصرف جامعه.

**شاید در گذشته
کیفیت را بهانه
صرف کالاهای
خارجی قرار
می دادیم، اما اکنون
چه بهانه‌ای داریم؟**

ورود کالا به کشور را مدیریت کرد و ورود کالا را با توان اقتصادی کشور هماهنگ نمود.

بدیهی است که شناسایی عوامل مؤثر بر قاچاق، سیاست‌گذاری و تحلیل عوامل تأثیرگذار در روند شکل گیری قاچاق بسیار مهم است. جذب سرمایه‌های داخلی و خارجی، ارتقای کیفیت کالاهای تولیدی به منظور افزایش توان رقابتی، هماهنگی بین دستگاه‌های عملیاتی در حوزه مقابله با قاچاق کالا، تدوین راهکارهای علمی و عملی و منطقی در حوزه‌های کلان ملی، منطقه‌ای، استانی و نواحی مرزی کشور، ساماندهی وضعیت تبلیغات کالاهای خارجی و ارایه طرحی در خصوص نظارت بر تبلیغات و اطلاع رسانی تولیدات داخلی، عدم توجیه قاچاق کالا به بهانه درآمدزایی و اشتغال کاذب محلی، اصلاح سیاست‌های پولی و مالی و بانکی، ساماندهی وضعیت فساد اقتصادی و اصلاح ساختار اقتصادی دستگاه‌های ناظراتی، ساماندهی وضعیت مبادرات مرزی، حرکت به سمت اقتصاد شفاف و تطبیق رفتار دستگاه‌های ناظراتی بر مبنای اصلاحات انجام شده توسط دولت، از جمله مهمترین محورهای عملیاتی در جهت مبارزه با قاچاق کالا می‌باشد و ریشه‌یابی و آسیب‌شناسی و داشتن دیدگاه استراتژی کلان در خصوص قاچاق با تأکید بر اولویت استان‌های مرزی، از ضروریات امروز اقتصاد کشور است.

روند قاچاق

قاچاق در کشور از قبل از انقلاب تا کنون مطرح بوده و در دوره‌های زمانی بعد از انقلاب، مناسب باشدت مبارزه، از افت و خیزهایی برخوردار بوده و اثرات مختلفی بر اشتغال، فرهنگ، اقتصاد و حاکمیت ملی داشته است و همواره به دلیل کاهش درآمدهای ارزی، گرایش به سمت محدودیت در واردات و صادرات به منظور تأمین منابع ارزی، زمینه گرایش به سمت قاچاق را فراهم کرده است. طی چند سال گذشته، قاچاق کالا از روند طبیعی خود فراتر رفته و این امر خطراتی را به دنبال داشته است. اما اکنون که لزوم اصلاح الگوی مصرف و اجرای طرح امنیت اجتماعی و مبارزه جدی با مظاہر فساد اقتصادی، به عنوان محورهای عملیاتی در دستور کار قرار گرفته‌اند، باید مبارزه با قاچاق از اولویت لازم برخوردار شود.

آثار و نتایج قاچاق کالا

صاحب‌نظران معتقدند که قاچاق، صرف‌نظر از اثرات و نتایج اقتصادی، دارای آثار و نتایج سیاسی، اجتماعی و فرهنگی نیز می‌باشد. به طور کلی، آثار و نتایج قاچاق را در سه محور زیر می‌توان بررسی نمود:

الف) آثار اقتصادی: ۱) اختلال در اجرای قانون، ۲) ایجاد فرهنگ قانون گریزی، ۳) اختلال در تجارت رسمی، ۴) گسترش اقتصاد زیرزمینی، ۵) کاهش سطح معیشت و انتقال فشار مالیاتی بر بخش رسمی اقتصاد، ۶) فرار مالیاتی، ۷) هدر رفتن منابع ملی و کاهش سرمایه‌گذاری، ۸) تضعیف تولید، ۹) کاهش نرخ رشد اقتصادی، ۱۰) کاهش درآمد دولت.

عدم درک مشترک از منافع ملی و نوسانات شدید در سیاستگذاری‌ها، از جمله موافع عمدۀ در راه مبارزه با قاچاق کالا می‌باشند.

- تقویت و مکانیزه کردن بازرسی در نواحی مرزی، حضور فعال در مراکز تصمیم‌ساز و ارایه راهکارهای علمی، کنترل هماهنگ کننده‌ها و پشتیبانان حامی قاچاق و عوامل عمدۀ نظارت بر مراکز ورود و خروج کالا.
- (۸) برگزاری جشن‌های فرهنگی- هنری با محور مبارزه با قاچاق کالا و ارز و آموزش روحاًیان مستقر در مناطق مرزی برای تبلیغ مبارزه با امر قاچاق.
- (۹) اصلاح نظام گمرک و وضع قوانین و مقررات جامع در این زمینه.
- (۱۰) کمک به صادرکنندگان داخل کشور و تقدير و تجلیل از آنان جهت توسعه صادرات.
- (۱۱) بستن تعرفه‌های گمرکی به کالاهای وارداتی که نمونه مشابه آنها در داخل کشور تولید می‌شود.
- (۱۲) عقد قرارداد با همسایگان به منظور تأمین انصباط و امنیت اقتصادی.
- (۱۳) اتخاذ سیاست توسعه منطقی و معقول به منظور افزایش تولید و استغال مناسب.
- (۱۴) فرهنگ سازی برای کاهش تقاضا و ترجیح مصرف کالای داخلی. لازم به توضیح است که آنچه بیش از هر چیز دیگری در زمینه تغییر الگوی مصرف، حائز اهمیت است، هماناً تغییر فرهنگ مصرفی حاکم بر جامعه است. بدیهی است که با تغییر الگوی مصرف در جامعه، شاهد منطقی شدن مصرف کالاهای و صرفه‌جویی در مصرف خواهیم بود.
- (۱۵) عضویت در "سازمان جهانی تجارت" به منظور بهره‌مندی بیشتر از مزایای تجارت در بازارهای جهانی. لازم به توضیح است که تلاش برای دسترسی به تولید فراوانتر و ارزانتر، نیروی کار ارزان، تولید بیشتر و کم‌هزینه‌تر و سرانجام، دستیابی به بازارهای وسیع برای فروش تولیدات در سراسر نقاط جهان، سایقه‌ای دیرینه دارد، اما آنچه امروز، موضوع عضویت در سازمان جهانی تجارت را حائز اهمیت کرده است، دسترسی به تکنولوژی‌های پیشرفته، شبکه ارتباطات سریع ماهواره‌ای و ... است.

نتیجه‌گیری

از مجموع مطالب فوق می‌توان نتیجه‌گیری کرد که مبارزه با امر قاچاق و مصرف کالاهای تولید شده در داخل کشور، عامل مهمی برای اصلاح الگوی مصرف و دستیابی به تحول اقتصادی است و لازم است که در این زمینه به تمام اشاره جامعه، آموزش‌ها و آگاهی‌های لازم داده شود تا روز به روز شاهد رشد و شکوفایی و استقلال کشور عزیزمان باشیم.

(۸) اضافه نویسی فاکتورهای وارداتی و یا کمتر نویسی فاکتورهای صادراتی توسط برخی مؤسسات.

پیشنهادها و راهکارها

- (۱) کاهش واردات کالاهای لوکس و گسترش مصرف و استفاده از کالاهای ساخت داخل.
- (۲) تغییر سیاست اعطای یارانه برای حمایت از صنایع داخلی.
- (۳) تغییر مناسب در سیاست‌های پولی و نرخ سود، ثبت سفارش و تعرفه‌ها.
- (۴) تلاش در جهت تسهیل فرایند صادرات و واردات قانونی.
- (۵) شناسایی عوامل اصلی قاچاق با اولویت افزایش ریسک قاچاق.
- (۶) ساماندهی واردات، تخصیص بهینه ارز و تخصیص مناسب آن برای تأمین نسبی همه کالاهای و ساماندهی فعالان اقتصادی در عرصه تجارت و بازرگانی.
- (۷) توجه سیستمی به امر مبارزه با قاچاق کالا مشتمل بر ورود، انتقال، نگهداری و توزیع و اولویت‌بندی در مبارزه با قاچاق کالا، به ویژه کالاهای خد فرهنگی، کالاهای تحت پوشش ترانزیت، کالاهای قاچاقی که با تبانی دستگاه‌های دولتی- اعم از وارد کننده یا کنترل کننده- انجام می‌شود.

منابع و مأخذ

- (۱) اطلاعات سیاسی- اقتصادی/ سال بیستم / شماره نهم و دهم / خرداد و تیر ۱۳۸۵.
- (۲) محمدحسین ادبی/ ایران و سازمان تجارت جهانی، بحران اقتصاد بازار و دموکراسی در ایران / اصفهان / نشر آموزه / چاپ ۱۳۷۸.
- (۳) غلامباس توسلی / "جامعیت مفهوم توسعه" / مجموعه مقالات سمینار جامعه شناسی توسعه/ جلد دوم.
- (۴) گریفین کیت / "راهبرداری توسعه اقتصادی" / ترجمه حسین راغفر و محمدحسین هاشمی / نشر نی.
- (۵) مجید فرج پور/ فقر، فساد و تبعیض، موافع توسعه در ایران / انتشارات خدمات فرهنگی رسا/ ۱۳۸۳.